

ΣΑΡΛΟΤ ΓΚΡΟΣΕΤΕΤ
& ΦΑΛΤΑΖΙΟΥΣ

Γάτες & Μαγισσες

Απειλή στη νήσο Άβαλον

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:
ΕΥΗ ΓΕΡΟΚΩΣΤΑ

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κεφάλαιο 1

Νυχτερινοί επισκέπτες

Κάποιοι πιστεύουν ότι για μένα όλα είναι εύκολα, επειδή με λένε Μερλίνα και επειδή είμαι απόγονος του πιο διάσημου μάγου στην ιστορία... Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια. Μακάρι αυτοί που το πιστεύουν να μπορούσαν να μπουν στη θέση μου απόψε... Έχω μεγάλη αγωνία. Νιώθω σαν ποντικάκι που το κυνηγάει ένας δράκος.

Κοιτάζω το ημερολόγιο στη σελίδα της αυριανής μέρας και διαβάζω: *Τεστ στα ξόρκια.*

Πενήντα ξόρκια που πρέπει να τα μάθω απέξω, μόλις δύο εβδομάδες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς...

Μακάρι να χρειαζόταν απλώς να τα γράψω... Όχι όμως. Πρέπει να τα εκφωνήσω μπροστά στην κυρία Εόρκη, την καθηγήτρια ξορκιών.

Ακόμη και το παραμικρό λάθος στην προφορά,

ακόμη κι αν κάποιο γράμμα ακουστεί πιο σφυριχτό απ' ό,τι πρέπει... θα είναι η απόλυτη καταστροφή! Φα-νταστείτε να λέγατε λάθος ένα ξόρκι και, αντί να εμφανίσετε ένα μπουκέτο λουλούδια για τη μαμά σας, να εμφανίζατε μια αγκαλιά οχιές που θα άρχιζαν να τυλίγονται στο χέρι σας!

Μετά το μεσημεριανό γεύμα η Ρόζα, η Νίνα κι εγώ γυρίζουμε αμέσως στο δωμάτιό μας για να κάνουμε επανάληψη.

Γνώρισα τις δύο συγκατοίκους μου την πρώτη μέρα στο σχολείο. Με τη Ρόζα ένιωσα αμέσως άνετα, με τη Νίνα όμως τα πράγματα δεν ήταν καθόλου εύκολα στην αρχή. Τσακωνόμασταν κάθε πέντε λεπτά! Συχνά αναρωτιέμαι πώς θα είχαν εξελιχθεί τα πράγματα, αν δεν είχαμε ενώσει τις δυνάμεις μας για να βρούμε τη Φλόγα, τη γάτα-μάγισσα της Ρόζας*. Αραγε θα τα πηγαίναμε τόσο καλά σήμερα;

Το σίγουρο είναι ότι αυτή η περιπέτεια μας έφερε πολύ κοντά και τώρα μας αρέσει πολύ να περνάμε χρόνο οι τρεις μας!

Δυστυχώς, η αποψινή βραδιά δεν είναι πολύ ευχάριστη. Προσπαθούμε να μάθουμε τα ξόρκια, πρώτα

* Βλ. Γάτες και Μάγισσες, τόμος 1: *Μαγεία, γκάφες & ΣΙΑ*

Απειλή στη νήσο Άβαλον

η καθεμία μόνη της και μετά εξετάζοντας η μία την άλλη. Τα πράγματα όμως δεν είναι εύκολα...

Το ρολόι του σχολείου χτυπάει εννιά φορές.

Απογοητευμένες, αφήνουμε τους μέντορές μας να

συνεχίσουν το φαγητό τους και πηγαίνουμε προς το παράθυρο.

«Ουφ, δε θα τα μάθω ποτέ...» λέει η Ρόζα και αναστενάζει.

«Μην απελπίζεσαι. Ακόμη κι αν δεν τα καταφέρουμε αύριο, έχουμε δεύτερη ευκαιρία τον Δεκέμβριο...» απαντάει η Νίνα χωρίς να το πολυπιστεύει.

Εγώ πιάνω με το ένα χέρι μου τον ώμο της Ρόζας και με το άλλο τον ώμο της Νίνας. Το μόνο που μας παρηγορεί μπροστά σε αυτή τη δοκιμασία είναι η φιλία μας.

Στεκόμαστε για λίγο εκεί, ακίνητες, κοιτάζοντας τη βροχή να πέφτει πάνω στις πλάκες της αυλής μέσα στη νύχτα.

Ξαφνικά γουρλώνω τα μάτια μου.

«Βλέπετε αυτό που βλέπω;»

Η Ρόζα και η Νίνα με κοιτάζουν κατάπληκτες. Προφανώς, όχι, δεν το βλέπουν. Μήπως έχω παραισθήσεις;

Πίσω από το τζάμι διακρίνεται μια χαριτωμένη γυναικεία μορφή, διάφανη σαν κρύσταλλο. Το φως από τις λάμπες κάνει τις χιλιάδες σταγονίτσες που σχηματίζουν το φουστάνι της να λαμφυρίζουν.

Χτυπάει το τζάμι και σκέφτομαι ότι πρέπει να της ανοίξω. Άλλωστε δε φαίνεται επικίνδυνη...

«Μα τι κάνεις;» διαμαρτύρεται η Νίνα. «Έχει παγωνιά!»

Δεν ήξερα ότι η φίλη μου είναι τόσο κρυουλιάρη!

Η Νίνα κλείνει αμέσως το παράθυρο, αλλά το παράξενο πλάσμα έχει προλάβει να μπει στο δωμάτιο. Προχωράει στο περβάζι σαν να χορεύει. Κάτω από τα πόδια της υπάρχει μια μικρή λακκούβα με νερό που αντανακλά τη μορφή της σαν καθρέφτης, αλλά δε δείχνει καθόλου ενοχλημένη από την υγρασία και το κρύο.

Η Ρόζα και η Νίνα τρίβουν τα μπράτσα τους. Έχουν ανατριχιάσει. Εγώ, απ' την άλλη, δεν ξέρω τι πρέπει να κάνω.

«Κα... Καλησπέρα...» τραυλίζω.

Οι φίλες μου με κοιτάζουν σαν να έχω χάσει τα λογικά μου. Αντίθετα, το παράξενο κορίτσι μού χαμογελάει και με καλησπερίζει κι αυτό. Έχει τόσο γλυκιά φωνή... Σαν πηγή με δροσερό νερό!

Με την άκρη του ματιού μου βλέπω το τρίχωμα του Λεοντόκαρδου να σηκώνεται. Μάλλον δε χαίρεται που βλέπει την επισκέπτρια...

Αφού είπε αυτά τα λόγια, η Οντίν μού ζητάει να ανοίξω το παράθυρο για να βγει.

Μόλις έφυγε, οι φίλες μου άρχισαν να με βομβαρ-

δίξουν με ερωτήσεις. Η συμπεριφορά του Λεοντόκαρδου τις έπεισε ότι δεν παραμιλούσα.

Όταν τούς μίλησα για την παράξενη προειδοποίηση, στην αρχή έπεςε παγωμάρα, μετά όμως μίλησε η Νίνα:

«Μερλίνα, πρέπει να πάμε στη λίμνη».

Αλίμονο! Η Νίνα είναι πάντα έτοιμη για περιπέτειες!

Ο θυμός αρχίζει να βράζει μέσα μου:

«Νίνα, αύριο έχουμε το τεστ κι εμείς δεν έχουμε μάθει ακόμη τα ξόρκια! Ναι, είναι αλήθεια ότι τα πράγματα είναι σοβαρά, θα γίνουν όμως ακόμα χειρότερα, αν, αντί να συνεχίσουμε τη μελέτη, το σκάσουμε!»

«Μα...»

Δεν την αφήνω να τελειώσει. Είμαι έξαλλη. Γυρίζω την πλάτη και πηγαίνω στο μπάνιο για να βουρτσίσω τα δόντια μου. Ευκαιρία να βεβαιωθώ ότι θυμάμαι το ξόρκι για την οδοντόκρεμα...

«Δόντια-μουστάρδα-ξέξασπρα!»

Στις τρίχες της οδοντόβουρτσάς μου εμφανίζεται ένα λοφάκι πολτού. Μου φαίνεται αρκετά κίτρινος, αλλά, χωρίς να το πολυσκεφτώ, χώνω την οδοντόβουρτσα στο στόμα μου και... μπλιαχ!

Είναι μουστάρδα... Πάλι είπα λάθος το ξόρκι... Ξαφνικά νιώθω ότι θα έκανα τα πάντα για να φύγω και να

γυρίσω στο σπίτι μου. Δεν υπάρχει καμία πιθανότητα να αποφοιτήσω από αυτό το σχολείο.

Ακούγοντάς με, η Ρόζα και η Νίνα τρέχουν στο μπάνιο. Έτσι αναψοκοκκινισμένη που με βλέπει, η Νίνα ανοίγει αμέσως τη βρύση και γεμίζει το ποτήρι μου. Ακριβώς εκείνη τη στιγμή μέσα από το νερό ξεπηδάει μια Οντίν, που πάει αμέσως και στέκεται πάνω στη σαπουνοθήκη. Μοιάζει πολύ με την προηγούμενη, αλλά δεν είναι τόσο γλυκιά.

Βάζει τις γροθιές στους γοφούς της και, με μια φωνή που δε μοιάζει με πηγή, αλλά με ορμητικό καταρράκτη, αρχίζει να με μαλώνει:

«Μερλίνα! Σου είπαμε ότι πρέπει να πας στη λίμνη κι εσύ κάθεσαι εδώ και βουρτσίζεις τα δόντια σου με μουστάρδα; Μα τι έχεις στο μυαλό σου;»

Πριν προλάβει να τελειώσει τη φράση της, η Οντίν χώνεται μέσα σε μια σαπουνόφουσκα και... εξαφανίζεται μέσα στο σιφόνι.

Εγώ αφήνω το ποτήρι και γαντζώνομαι στον νιπτήρα. Νιώθω κάπως ζαλισμένη. Τελικά καταφέρνω να πω στις φίλες μου τι έγινε, αφού, όπως και πριν, δεν είχαν δει και δεν είχαν ακούσει τίποτα...

Μετά από μια σύντομη διαμάχη αποφασίζουμε να πάμε στη λίμνη. Ο σοφός μέντοράς μου κάνει ό,τι

μπορεί για να μας αποτρέψει, τελικά όμως υποχωρεί χάρη στα επιχειρήματα της Φλόγας. Η γάτα-μάγισσα είπε ότι οι Οντίν δε θα εμφανίζονταν, αν δεν υπήρχε σοβαρός λόγος, και ότι αυτό σίγουρα συνδέεται με το συμβάν της πρώτης μέρας στο σχολείο: την αντιπαράθεσή μας με τους λύκους της τρομερής μάγισσας Μοργκάν.

«Άλλωστε η περιπέτεια είναι η καλύτερη μελέτη. Σωστά, δεσποινίδες μου;» συμπληρώνει και μας κλείνει το μάτι.

«Μάλιστα...» λέει μουτρωμένος ο Λεοντόκαρδος. «Φυσικά, δεν πρόκειται να πάνε πουθενά χωρίς τους μέντορές τους! Λοιπόν, δέχομαι, αλλά με τον όρο να...»

Σαν να διάβασε τη σκέψη του φίλου του, ο γάτος-μάγος της Νίνας, ο Αχιλλέας, συμπληρώνει:

«...να μας βάλετε κάτω από τα αδιάβροχά σας! Δεν έχουμε καμία διάθεση να βραχούμε. Ξέρετε ότι οι γάτες και το νερό...»

Γάτες & Μάγισσες

Απειλή στη νήσο Άβαλον

Δύο εβδομάδες μετά την έναρξη της χρονιάς στο σχολείο μαγείας της νήσου Άβαλον, η Μερλίνα ανακαλύπτει το χάρισμά της: μπορεί να επικοινωνεί με τις Οντίν, τις νεράιδες των νερών.

Είναι ενθουσιασμένη! Δυστυχώς, όμως, η χαρά της δεν κρατάει πολύ...

Η μάγισσα Μοργκάν δραπετεύσε από τη φυλακή, όπου την είχε κλείσει ο Μερλίν, και είναι αποφασισμένη να πάρει το σχολείο στα χέρια της... χρησιμοποιώντας όλες τις δυνάμεις της!

Θα καταφέρει η Μερλίνα να σώσει την Άβαλον;

Ευτυχώς, η νεαρή μάγισσα έχει στο πλευρό της τις αγαπημένες φίλες της, τη Ρόζα και τη Νίνα, και φυσικά τις γάτες-μάγισσές τους!

ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ
ΚΑΤΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΚΑΙ ΚΟΜΙΚ, ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΣΕΝΑ!

www.minoas.gr

9 786180 228892
ISBN 978-618-02-2889-2

ΚΩΔ. 17085

7+